

den næste er hr. Ib Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak. Da Dansk Folkepartis energiordfører, hr. Morten Messerschmidt, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende om B 130:

Det er klart, at kvotehandlingssystemet er en byrde for erhvervslivet, og i en tid med finanskrisen er det selsagt ikke hensigtsmæssigt for beskæftigelsen på den måde at lægge ekstra byrder i vejen for virksomhederne. Når vi i Dansk Folkeparti alligevel kan se det fornuftige i kvotehandlingssystemet, skyldes det, at handelen fører til, at det er de mest konkurrencedygtige virksomheder, der har bedst råd til at købe kvoterne og derfor også vinder konkurrencen. Vi tror på, at danske virksomheder er de bedste, og har derfor tillid til, at også vi vinder i konkurrencen med andre. Det er væsentligt for kvotesystemet, at det udbudte antal kvoter svarer til det reelle behov, således at der både findes et incitament til energieffektivisering og samtidig er mulighed for at opretholde vores høje velstands-niveau.

At destruere kvoter, som Enhedslisten foreslår, vil skævvride denne mekanisme og skabe en situation, hvor det nødvendige antal kvoter kommer til at synes kunstigt højt. På den måde skaber Enhedslisten i virkeligheden den modsatte situation af det, man ønsker. I stedet for at presse mængden af kvoter ned og dermed mindske CO₂-udslippet vil Enhedslisten skabe en kunstigt høj efterspørgsel, som med den senere aftale om fremtidens mængder af kvoter vil føre til et kunstigt højt niveau, der hverken afspejler markedets behov eller klimaets interesser.

På den baggrund kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Trine Mach, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Trine Mach (SF):

Tak. Danskerne er faktisk på mange måder i stand til at bidrage til en reduktion af det samlede CO₂-udslip ved i dagligdagen at ændre adfærd, og mange gør det. Klima- og energimini-

sterens kampagne »1 ton mindre« leverer på sin egen måde konkret viden om, hvordan man på en forståelig måde kan gribe tingene an som teenager og som familie i vores boliger og i vores transportvaner. Og det er jo af stor betydning at ansvarliggøre den enkelte borger, ikke bare fordi det er nødvendigt, at vi hver især tager et medansvar og ikke bare forventer, at de andre og at samfundet løser klimaproblemerne, men fordi ansvarliggørelsen er med til at skabe bevidsthed om og engagement i et af vor tids allerstørste og mest presserende problemer: de globale klimaforandringer. Så langt så godt, men – og der er et ret væsentligt men – den enkeltes besparelser har oplagte begrænsninger, og det er næppe forkert at hævde, at kampagnens succes er til at overskue.

Dels kan ansvaret for at løse klimaproblemerne ikke privatiseres og gøres til et ansvar alene for den enkelte borger – der ligger en temmelig tung del af opgaven både hos erhvervslivet og hos staten – dels virker det ikke særlig smart, hvis ikke almindelige menneskers indsats rent faktisk præmieres, for hvorfor skulle man dog gøre en ekstra indsats, for at andre nærmest uændret kan fortsætte deres klimabelastende adfærd? Når almindelige borgere faktisk gør noget for at gøre en forskel, skal de besparelser også bone ud positivt, og det er jo her Enhedslistens forslag er sympatisk, fordi det netop sætter spot på, hvordan man på en håndfast måde kan håndtere det dilemma. Et markedsbaseret kvotesystem har visse indbyggede problemer, fordi det kan siges at sende aben rundt mellem borgere, virksomheder og staten.

Det ændrer ikke ved, at SF er tilhænger af et kvotesystem, men jo har en ambition om, at vi i de kommende år gerne skulle operere med en del færre kvoter. Pointen er, at et kvotesystem hverken skal være det eneste middel til at opnå CO₂-reduktioner eller fratage politikkerne ansvar for både nationalt og internationalt at fastsætte ambitiøse udledningsmålsætninger.

Enhedslistens forslag finder vi som sagt absolut sympatisk i SF. Det sætter spot på en væsentlig problemstilling og på, at vi faktisk kan gøre ting endnu bedre i Danmark, samtidig med at vi lever op til EU's målsætninger.

Vi har lidt svært ved at gennemskue, helt præcis hvordan man gør det her i praksis, så ud over, at vi jo ikke rigtig kan gøre noget frem til 2012, fordi kvoterne allerede er foræret til selskaberne, tror vi, at forslaget kun kan fungere optimalt, og sådan som det er beskrevet, under